

't KANONHOTEL

In "LANGS DE OOSTENDSE KATEIEN" van Confrater Omer Vilain lezen we een der weinige stukjes die over het Kanonhotel werden gepubliceerd. (p. 87)

Dat dit "oostends monument" (?) aanleiding gaf tot het dichten van een lied moet ons zeker niet verwonderen en we zouden er niet van verschieten moest het gemaakt zijn geworden ter gelegenheid van een oostendse revue uit de jaren dertig : er is immers spraak van het nieuwe Badpaleis dat gebouwd werd in 1933.

Hierna de tekst zoals we ze vonden op een getypt blaadje van rond 1935.

't CANONHOTEL

1

't Was in den tijd toen Ons Heer de wereld schiep,
Aarde en water en nog veel ander stof,
Miek hij in Oostende een machtig groot gebouw,
En zette het niet verre van den hof.
't Stond daar met al zijn groot geweld,
Wel zestig kamers alles saam geteld.
En zoowel man als mammezel)
En zoowel vrouw als jonggezel) bis
Riepen leve het Canonhotel.)

2

En toen Adam trouwde met zijn Eva lief,
Wou hij feesten wel 14 dagen lang,
En hij zocht een plaatsje, goed en wel gekend,
Waar hij zou houden muziek en gezang,
En zie, verdraaid, dat was nu juist van pas,
Dat het Canonhotel daar voor handen was,
En Adam riep, m'n beste vrouw)
Naar het Canonhotel algauw) bis
Daar is de feeste van mijnen trouw)

3

En wat later regende het toch zoo fel,
't Was een straffe die God over d'aarde zond,
En niets anders zag men nog in 't wereldruim,
Dan Noe's arke die dreef in 't rond,
En de regen stopte niet, en 't zou aan 't zinken gaan,
Toen Noe's arke opeens bleef stille staan.
En Noe riep en zei wel, wel)
Dat is verdraaid nu nog al fel.) bis
We zitten boven op 't Canonhotel.)

4

En nu staat het daar, sinds lang reeds leeg en grijs,
Al de meubels hadden ze nu reeds vandoen,
Om tooien van 't oostendsche Badpaleis,
Moesten z'er alles uit naar toe doen,
't Blijft toch de roem en eer van onze stad,
'k Heb het hier bewezen en elkeen weet dat,
En zoowel man als mammezel)
En zoowel vrouw als jonggezel.) bis
Roepen leve het Canonhotel.)

En dit alles op de zangwijze van "Toen onze vader Adam nog een jongman was."

Jef Klausing